

Łódź, 8 grudnia 2023 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 102/23

**ORZECZENIE
SĄDU DISCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Mateusz Latkowski
Sędzia: doradca podatkowy Teresa Fibich
Sędzia: doradca podatkowy Małgorzata Hajda
Protokolant: doradca podatkowy Ireneusz Ledzion

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2023 r. sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych 12 maja 2023 r., nr 141/2022/7/2022/LDS o ukaranie doradcy podatkowego (nr wpisu), obwinionego o czyn polegający na zaniechaniu najpóźniej w dniu 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącach: od września 2021 r. do marca 2022 r., w Warszawie, zapłaty składki członkowskiej, co wyrządziło szkodę Krajowej Izbie Doradców Podatkowych polegającą na niemożności wydatkowania przedmiotowych składek na działania statutowe samorządu doradców podatkowych, narażało na koszty związane z obsługą windykacyjną, a co najmniej na szkodę w postaci braku odsetek od środków zdeponowanych na rachunku bankowym KIDP, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym,

orzeka

1. uznaje za winnego tego, że w okresie najpóźniej w dniu 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącach: od września 2021 r. do lutego 2022 r., w Warszawie, nie wykonał obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej, czym naruszył art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, tj. winnego czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym i za to, na mocy art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, orzeka wobec Obwinionego karę dyscyplinarną nagany;
2. uniewinnia od zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że najpóźniej w dniu 20 kwietnia 2022 r. nie wykonał obowiązku regularnego opłacenia składki członkowskiej za marzec 2022 r.;
3. Ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Małgorzata Hajda

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że nie wystąpiło przedawnienie prawa do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

We wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Przepis ten stanowi o obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej.

W toku postępowania wyjaśniającego do Obwinionego została skierowana korespondencja zawierająca postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, wezwanie do udzielenia wyjaśnień oraz pismo procesowe z propozycją uzgodnienia kary. Obwiniony odebrał powyższą korespondencję oraz złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że nie był świadomy obowiązku zapłaty pełnej składki członkowskiej jako doradca podatkowy pozostający w okresie zawieszenia prawa do wykonywania zawodu. Wskazał ponadto, że w rezultacie poprzedniej sprawy dyscyplinarnej, która uświadomiła mu błędne rozumienie swojej sytuacji, rozpoczął sukcesywną spłatę zaległości i będzie kontynuował ją do pełnej spłaty (pismo z 22 grudnia 2022 r.). W kolejnym piśmie Obwiniony powtórzył tę argumentację oraz zadeklarował, że spłaty dokona do końca bieżącego roku (pismo z 7 lipca 2023 r.). W toku postępowania dyscyplinarnego Obwiniony złożył kolejne pismo, w którym po raz kolejny powtórzył wcześniejszą argumentację, przyznał się do zarzucanego czynu i wniósł o wymierzenie możliwie łagodnej kary (pismo z 30 września 2023 r.).

Obwiniony nie złożył oświadczenia o wyrażeniu zgody na ukaranie.

W aktach sprawy znajdują się dokumenty stanowiące zapisy na koncie, które wskazują, w podziale na lata, zdarzenia wprowadzone do zapisu na koncie 200-1-5-13263. Dokumenty te zawierają następujące pozycje: „Okres”, „Nr ewid.”, „Dokument”, „Data oper.”, „Treść”, „Wn”, „Ma”. Kluczowe pozycje tych zapisów stanowią: „Data oper.” oraz „treść”. Na podstawie tych zapisów możliwe jest odtworzenie naliczeń należnej składki za dany miesiąc oraz terminów faktycznych płatności składek.

Dokumenty te po stronie „Wn” pokazują naliczenia składki członkowskiej (z datą na koniec miesiąca kalendarzowego). Natomiast po stronie „Ma” zapisy pokazują wpłaty. Dokumenty te Sąd ocenia jako wiarygodne i ukazujące rzeczywisty przebieg zdarzeń. Z zapisów na koncie: 200-1-5-13263 od 2021-01-01 do 2021-12-31 wynika, że płatności składek dokonywane były z opóźnieniem. Na początku 2021 r. Obwiniony posiadał zaległość w opłacaniu składek za poprzednie lata w kwocie 920,00 zł (co wynika z zapisu pozycji BO). W 2021 r. nie dokonał żadnej wpłaty.

Z zapisów na koncie: 200-1-5-13263 od 2022-01-01 do 2022-12-31 wynika, że na początku 2022 r. Obwiniony posiadał zaległość w opłacaniu składek za poprzednie lata w kwocie

1880,00 zł (co wynika z zapisu pozycji BO). W 2022 r. (w okresie do 31 marca 2022 r.) nie dokonał żadnej wpłaty.

Ostatni z zapisów na w/w dokumencie dotyczy naliczenia składki członkowskiej za marzec 2022 r.

Obwiniony w toku postępowania wyjaśniającego oraz dyscyplinarnego zadeklarował sukcesywnie spłaty zaległości. Z zapisów na koncie Obwinionego za okres od 1 stycznia 2022 r. do 7 grudnia 2023 r. wynika, że Obwiniony faktycznie, systematycznie dokonuje spłat zaległości w składkach.

Sąd uznał przedstawione w sprawie dowody za wiarygodne, a stan faktyczny sprawy za niebudzący wątpliwości.

Przepis art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W pkt 3 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy obowiązany jest regularnie opłacać składkę członkowską. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 5 ustawy o doradztwie podatkowym, ustalanie wysokości składek członkowskich należy do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych. Wysokość składek członkowskich w okresie objętym niniejszym postępowaniem wynikała z:

- § 1 uchwały IV Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 35/2014 z 11 stycznia 2014 r. w sprawie wysokości składek członkowskich (80 zł miesięcznie);
- § 1 uchwały VI Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 84/2022 z 16 stycznia 2022 r. w sprawie wysokości składek członkowskich (120 zł miesięcznie) – z mocą obowiązującą od 1 lutego 2022 r.

Zwrot „regularny” oznacza „powtarzający się w ściśle określonych lub jednakowych odstępach czasu” (słownik języka polskiego; <https://sjp.pwn.pl/slowniki/regularnie.html>). W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że regularne opłacanie składki członkowskiej w rozumieniu art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym oznacza opłacanie tej składki, w prawidłowej wysokości, w terminie wynikającym z przepisów prawa. Termin zapłaty składki członkowskiej w okresie objętym niniejszym postępowaniem regulował § 6 ust. 2 uchwały V Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 40/2018 z 13 stycznia 2018 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych oraz § 6 ust. 2 uchwały VI Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 82/2022 z 16 stycznia 2022 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Przepisy te mają zbliżone brzmienie i wskazują, że składki członkowskie powinny być wpłacane na rachunek bankowy Izby do 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

Z dowodów zgromadzonych w toku postępowania wynika, że w normatywnym terminie nie została zapłacona żadna ze składek za okres od września 2021 r. do lutego 2022 r. W przypadku składki za marzec 2022 r. ze zgromadzonych w sprawie dokumentów nie wynika, czy i kiedy składka ta została zapłacona – zapisy na koncie kończą się bowiem zapisem o naliczeniu składki członkowskiej za marzec 2022 r. – zatem ostatnia data w tym dokumencie

to 31 marca 2022 r., podczas gdy składka za marzec 2022 r. była wymagalna do 20 kwietnia 2022 r. O ile więc nie ulega wątpliwości, że Obwiniony nie wypełnił wynikającego z 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej, to wniosek ten pozostaje aktualny do składek za okres od września 2021 r. do lutego 2022 r., w przypadku marca 2022 r. natomiast wniosek taki nie ma oparcia w materiale dowodowym.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Jak wskazano, regularne opłacanie składki członkowskiej stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść w/w art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Naruszenie tego obowiązku może więc rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniony dopuścił się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest obowiązek regularnego opłacania składek członkowskich, czym zrealizował znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Składki członkowskie stanowią podstawowe źródło finansowania działalności samorządu doradców podatkowych, stosownie do § 50 ust. 1 pkt 1 Statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Z tego względu nie sposób przyjąć, żeby czyn ten stanowił przewinienie o znikomym stopniu szkodliwości.

W toku postępowania Sąd nie zidentyfikował żadnych przesłanek uniemożliwiających Obwinionemu uczynienie zadość obowiązkowi regularnego opłacania składek członkowskich.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Jakkolwiek przepisy ustawy o doradztwie podatkowym nie regulują zasad wymiaru kary dyscyplinarnej oraz nie zawierają żadnego odesłania w tym zakresie (np. do przepisów ogólnego prawa karnego materialnego), to jednak Sąd nie działa w ramach „próżni” prawnej, a reguły wymiaru kar wynikające z ogólnych przepisów prawa karnego materialnego (choćby art. 53 i nast. Ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny; t.j. Dz.U. z 2021, poz. 2345) mogą i powinny znaleźć ostrożne zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym. Zatem dokonując oceny przewinienia Sąd nie może abstrahować od celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić, czy wcześniejszego zachowania obwinionego, w tym w szczególności skutkującego odpowiedzialnością dyscyplinarną stwierdzoną w odrębnych postępowaniach.

Obwiniony był wcześniej karany dyscyplinarnie – karą nagany na podstawie orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego z 10 listopada 2021 r., karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 12 miesięcy na podstawie orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego z 17 marca 2023 r. oraz

karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 12 miesięcy na podstawie orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego z 29 marca 2023 r.

Uwzględniając powyższe Sąd stwierdził, że zasadne jest wymierzenie Obwinionemu kary nagany. Z dowodów zgromadzonych w toku postępowania wynika, że opóźnienia w zapłacie składek członkowskich w okresie objętym postępowaniem były regułą. Jak już wskazano, w okresie tym terminowo nie została zapłacona żadna składka (pozostawiając poza rozważaniami składkę za marzec 2022 r., co do której nie wynika z dokumentów, czy i kiedy została zapłacona). Jednocześnie jednak Obwiniony zadeklarował spłaty zaległości i opłacanie składek na bieżąco, a z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania wynika, że zobowiązanie to jest faktycznie realizowane (na moment orzekania co prawda Obwiniony ma jeszcze zaległość w kwocie 560 zł, jednakże istotnie zmniejszył zaległość, która jeszcze na początku 2023 r. wynosiła 2330 zł. Z tego względu orzeczenie kary surowszej nie jest w ocenie Sądu zasadne.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę nagany**.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Małgorzata Hajda